చీమలు

ఊరుకు ఫర్లాంగు దూరములో ఓ చెరువు.

ఆ చెరువు ఆ ఊరికి కన్నతల్లిలాంటిది. తల్లి తన బిడ్డకు రెండు రొమ్ములు కుడిపి పెంచినట్టు, చెరువు పూర్తిగ నిండితే రెండుకార్లు ఆ ఊరి పొలాల్ని పారించి పండిస్తుంది. వర్షాల్లేక కుంటలు ఇంకిపోయి చెరువులు దగ్గరికయినయి. అందువల్ల ఉన్న నీటిని జాగ్రత్తగా పారించుకోవలసి ఉంటుంది, కట్టెమ్మటి ఉన్నోళ్ళ పొలాలు, పోను పోను పేదోళ్ళ పొలాలు. భూస్వాములకు తప్ప ఎవరికీ పదెకరాలు లేవు. ఈ కారు ఆఖరు వరకు పారటం కష్టం.

పెద్ద భూస్వామి సీతయ్య దగ్గరికెళ్ళి -

"దొరా ! పేదోల్ల మీద ఓ కన్నుంచాలె " అన్నారు పేద జనం.

"పారినంత వరకు పారించటం తప్ప మరో మార్గం లేద "న్నా డు సీతయ్య.

రోజు తప్పించి రోజైనా సరే అందరి పొలాలకి నీరందాలని మిగతావాళ్ళ వాదన.

అందరు అలుగు దగ్గరున్న మర్రిచెట్టు కింద మైసమ్మ గుడి పక్కన నిలుచుని చెర్లో నీళ్ళ ను, చెర్వు కింది పొలాలను చూస్తున్నారు.

" ఈ వున్న నీళ్ళను అందరి పొలాలకు పంట చేతికొచ్చేవరకు పారించటం కష్టం " అన్నాడు భూస్వామి సీతయ్య. అందరికంటే అన్ని ఉన్నవాడు, వయసులో అరవై దాటిన వాడు. అప్పులు ఇస్తుంటాడు. అందుకని ఆయనను అందరు దొర అంటారు. అంతే కాదు ఆయన పుట్టుకతో కూడ వెలమ దొర.

"అట్లెట్లా దొరవారు "అన్నాడు షావుకారు రంగయ్య తన పొలం పారకుండా పోద్దేమోనని.

" ఎట్టేంది, స్టాకు లేకున్నా పందార ఇస్తవా నీవు " సీతయ్య. రంగయ్య జీవం లేని నవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

"వున్న ఎకరం పారకపోతే యిగ ఎండిల్లే "అన్నాడు వడ్డెరి పెంటయ్య.

"నాకు ఇరవై గుంటలు. అది ఎండిపోతే మా పని ఉత్తదే " సంకలోని సంచిని సర్దుకుంటూ అన్నాడు మంగలి మల్లయ్య.

"ఇప్పుడు వొక్క ఆన పడితేనా అంటూ పెదవులను అదిమి వదిలాడు నీరుడుకాడు శివయ్య. (నీరుడు కాడు చెరువునీటిని పొలాలకు పారించే వ్యక్తి)

" సూడండి. మొత్తం సెరువు కింద ఆరొందల ఎకారాలు. కట్ట దగ్గర ఉన్న భూస్వాముల మూడొందల ఎకరాలు పారితే మా ఎక్కువ. ఇగ మిగిలిన వాళ్ళు ఆశ వదులుకోవాల్సిందే " శివయ్య చిట్టా విప్పుతూ అందరివైపు చూశాడు. అంతే కాదు నేను సెప్పేది నిజం అన్నట్టు కదిలాడు.

"అంటె ఆల్లకే కడుపుంది. ఆల్లె అన్నం తింటరు" మొద్దు గౌండ్ల సిద్దగొని పాపయ్య.

"అట్లని కాదు, ఉన్న నీళ్ళు మొత్తం పొలమైతే పారదు" ఈసారి శివయ్య గొంతు తగ్గి చూపులు తడబడ్డాయి.

"అంటె" బంటోల్ల పిట్టెల రాములు.

"దినం తప్పించి దినం పెట్టినా మీది పొలం పారి కింది పొలం సగం కూడా పారదు" నేను ఉన్నది ఉన్నట్టు చెపుతున్నా అన్నట్టు చూశాడు శివయ్య.

"అట్లెందుకు మీది పొలం వదిలిపెట్టి కింది పొలమే పారిస్తే" కురుమ బీరప్ప సలహా.

"బీరప్ప అంత అలకగ మాట్లాడకు. కింది పొలం వాళ్ళు కిరాయికి దున్నిచ్చి మొలక చల్లినోళ్ళే. ఒకందుకు వాళ్ళు ఓర్చుకోవాల్సిందే గాని, మీది పొలం వాళ్ళందరు గొడ్డు, గోద వున్నోళ్ళు. ఆ పొలం పారితే గింజలు వదిలిపెట్టు, గడ్డన్న దక్కాలి గద, లేకపోతే ఆ నోరులేని పసులు బతికేది ఎట్లా" అని మట్టారెడ్డి అనగానే -

"అవునవును మేము పసులకంటే ఈనమాయె" చింతకింది అయిలయ్య అందుకున్నాడు.

"మనం మనం తగదా పడేదెందుకు. అందరం కల్సి ఎమ్మార్వోకి దరఖాస్తుపెడదాం. వాళ్ళు ఎట్లా సెపితే అట్లనె" సీతయ్య

"సర్కారోళ్ళు పేదల నోళ్ళు కొట్టి పెదోళ్ళకు పెట్టెటోళ్ళాయె. ఆల్లేమి సెపుతరు. మన ఊరు సంగతి మనమే తేల్చుకోవాలె" బీరప్ప.

"అదిగో సర్పంచ్ కూడా వస్తున్నాడు. ఆయన ఏమంటాడో విందాం" సీతయ్య తరువాత మంచి ఆస్తిపరుడు రెడ్డే. అంతే కాదు, ఆయన రాజకీయాల్లో కూడా తిరుగుతు వుంటాడు.

"సర్పంజి మాట మీరింటారా. ఆయన మావోలే పూటకు లేనోడాయె" అయిలయ్య.

మోకాలి వరకు ముతక ధోతి, అంగట్లో కొన్న తెల్ల అంగి. సగం నెరసిన జుట్టు. బుజం మీద ఎరుపు, తెలుపు గీతల కండువా. చదువు చాయల్లేని అమాయకపు చూపులు.

"ఉన్నా లేకున్నా మీరంతా ఎన్నుకున్న సర్పంచ్ గదూ !" మట్టారెడ్డి.

ఆ ఊరి సర్పంచ్ స్థానం ఎస్.టి ది . అతను ఉండే విధానం, మాట తీరుని బట్టి ఎరుకలి సాయెన్న అంటారు గానీ సర్పంచ్ గారని ఎవరు పిలవరు. కులవృత్తి తప్ప ఆయన మరో పని గూడ చేయలేదు. ఈ మధ్యనే సంతకం చేయ నేర్చున్నాడు. సర్పంచ్ అందరి మధ్యకొచ్చి సీతయ్యకు, మట్టారెడ్డికి నమస్కరించి నిల్చున్నాడు.

చెరువులోని నీరు గూర్చి, పారవలసిన పొలం గూర్చి తలా ఓ మాట అంటుంటే అన్ని వింటూ నిల్చున్నాడు.

సాయన్న పక్కన నిల్చుని ఏమి చెపుతాడో వినాలని చూస్తున్నాడు. సీతయ్యను, మట్టారెడ్డిని, చెరువును, చెరువుకింది పొలాలను, అక్కడ నిల్చున్న పెద్ద - చిన్న రైతులను చూస్తూ ఉన్నాడు సర్పంచ్ గారు.

"సర్పంచ్ చెపితే మాకు సమ్మతమే " అన్నాడు మట్టారెడ్డి. సర్పంచ్‌గ సాయన్న పేరును సూచించింది తానె కనుక తన మనిషి అన్న నమ్మకం.

"అంతే గద " అన్నాడు సీతయ్య. తన పొలం తరువాతే మట్టారెడ్డిది. ఆయన తన పొలం పారే పతకం ఎలాగో వేస్తాడన్న నమ్మకం..

"ఇక యినందెవరు మేమేనా " అన్నారు అయిలయ్య, బీరయ్య, పాపయ్య ఒక్కసారె!

"నేను సెప్పేది ఏమున్నది. అందరం ఎట్లా అనుకుంటే అట్లనే " సర్పంచ్.

"ఊరు సర్పంచ్‌వి. నీవు ఏది సెప్పినా దానికి విలువ ఉంటుంది " మట్టారెడ్డి.

"అందునా నీకా చెర్వు కింద పొలం లేదు తన మన అనుకోవడానికి. కాబట్టి నీవు ఏ మాట సెప్పినా సెల్లుతుంది " సీతయ్య.

"నా వొక్కని మాట ఎందుకు ? నలుగురు ఎట్లా అంటే అట్లనే " సర్పంచ్.

"గందుకే నీకు తోచింది, నలుగురికి నచ్చేది సెప్పు " శివయ్య.

అందరివైపు మరోసారి చూసి, ఎందుకో చివరి పొలం వైపు చూశాడు. ముదురు పచ్చగా తలలూపుతున్నవి. సరిగా నీరందని చివరి పొలాలు కొసలు మాడి బెల్లం రంగులో ఉన్నవి. మొత్తం చెరువు కింద పొలాన్నంత చూస్తున్నాడు.

"ఈ ఉన్న కొన్ని నీళ్ళు అంతట పారవన్న సంగతి కూడ ఆలోచించు " సీతయ్య.

"ఏదో ఓటి చెప్పు " మట్టారెడ్డి.

"ఎలచ్చన్ల ఎక్కువ ఓట్లు వస్తే గెలిచినట్లు, ఎక్కువమంది ఏదంటె అదే" అన్నాడు. అప్పుడు ఆయన ఎవరి వైపు చూడలేదు.

ఆ మాట వినగానే సీతయ్య ముఖం చిన్నబోయింది. మట్టారెడ్డికి మాట రాలేదు. చెర్లో నీళ్ళన్ని మీది పొలం పోకుండా కాలువ గుండా పోయి కింది పొలం పారుతున్నట్టు, పై పొలాలు ఎండిపోతున్నట్టు అనిపించగానే వెంటనే మాట మారుస్తూ, -

"ఇదంతా ఎందుకు ? సర్కారోళ్ళు ఎట్ల చెపితే అట్లనే. పాపం సాయన్నను ఎందుకు ఇరకాటంలో పెట్టాలె "

సర్పంచ్‌ను చెప్పమని, ఆయన సెప్పింది వినకుండా మాట మారుస్తున్నందుకు, "ఊరు ఊరికి ఓ పంచాయితీ బోర్డు ఉన్నంక సర్కారు దగ్గరకెందుకు ? యిక్కన్నే తెంపుకోవాలె " అన్నాడు అయిలయ్య.

"అంతే మరి " బీరప్ప గొంగడిని ఎగేస్తు, గొడ్డలిని నేలకు పొడుస్తూ అన్నాడు.

"ఆ సంగతి వదిలేయి. ఇప్పుడు కింది పొలం వదిలేసినంక రేపోమాపో ఆనొచ్చి చెరువు నిండితే ఎండిన పొలం మళ్ళీ సేతికొస్తద ? " అని సర్పంచ్ గారు అనగానే అంతే

అన్నట్టు కింది పొలాల వాళ్ళు తలలూపారు !
పై పొలాల వాళ్ళు మౌనంగా అక్కడినుండి కదిలారు.
వాళ్ళ వెనకాల అందరు.

ప్రభుత్వం సారా వద్దన్నా గడీలల్లో సారా కాగుతూనే వుంది. మట్టారెడ్డి పటేలు గడిలో అందరూ కూడి కాపుసారా తాగుతూ కూర్చున్నారు. సేవకపు రాములు సారాయి పంచుతూ చిట్టుల్వలను, కారపు శనిగలను ఆకులలో అందిస్తున్నాడు.

మట్టారెడ్డి తల నిండా ఆలోచనలే ! సీతయ్య మట్టారెడ్డి మనస్సులో మంటను రాజేస్తు న్నాడు.

"సాయిలును నమ్మితే లాభం లేదు. ఏదో ఒకటి అనేసినంక దాన్నే నలుగురు సయి అన్నంక తొలగటానికి వీలుండదు "

దూరంగా దర్వాజ దగ్గర గోడ నీడన కూర్చున్న శివయ్యను దగ్గర్కి రమ్మని సైగ చేస్తూ తాను బంకుల్ల నుండి బయటి దర్వాజవైపు నడిచాడు. మిగతా వాళ్ళు సారాను మింగుతూ పొంకనాలు కొడుతున్నారు.

దొరల పొలాలు పండితే నాల్గురోజులు కూలైన దొరుకుతుంది అన్న మట్టారెడ్డి మాటలు మరి మరి గుర్తు చేసుకుంటూ -

"కూలోని దగ్గరికి కూలికి పోకూడదట. పాలోని దగ్గర్కి పనికి పోకూడదట. ఆఖరి పొలాలు పారినా మనకేమొరుగుతుంది " అంటు నవ్వుకుంటున్నారు. సీతయ్య, మట్టారెడ్డి మాట్లాడుకున్నారు.

సాయన్న కోసం కబురు పంపి, ఆయన ఊళ్లో లేడు, పట్నం వెళ్ళాడని, రెండు మూడు రోజుల దాకా రాడని తెలుసుకున్నారు.

కూలి చేసుకునే అందరికి ఆ రాత్రి కూలి దొరికింది.

గొడ్డల్లు నూరుకొని ఊరు చుట్టు నాలుగు వైపులా నడిచారు.

మరునాడు సర్‌పంచ్ భార్య ఎంకమ్మ, సీతయ్య దొర ఇంటి ముందు నెత్తి నోరు కొట్టుకుంటూ నిల్చుంది. దొర ఊళ్ళో లేడని, తిరుపతికి పోయిండని సేవకపు రాములు చెప్పాడు. మట్టారెడ్డి ఇంటి ముందు రొమ్ము బాదుకొని మొత్తుకుంది. ఆయన ఏదో పార్టీ సభని పట్నంలో ఉన్నాడన్నారు దిక్కు తోచని స్థితిలో ఊరంతా తిరుగుతూ ఏడుస్తూ ఉంది.

సాయిలుకున్నా సర్‌పంచ్‌గిరి వద్దని చెపుతూ వాడ వాడ తిరిగింది. మనిషి మనిషికి చెప్పింది.

ఆమె స్థితిని చూసి సాటి ఆడవాళ్ళు అంగలార్చుతూ ఆ రోజు చెట్లు నరకడానికి వెళ్ళిన తమ తమ మొగలను ఎనక ముందు ఎరగని ఎర్రోల్లని, తమ చేతులను తామే నరుక్కునే మూర్ఖులని తిట్టిపోసారు. ఆ రోజు తెల్లవార్లు గొడ్డళ్ళ చప్పుడు, చెట్లు కూలుతున్న శబ్దం

గుర్తొచ్చి, 'అన్యాయం అంటే అన్యాయం ' అన్నారు.

అడవిలో అర్థనగ్నంగా తిరుగుతున్న సాయిలు నర్కి వేయబడ్డ ఈత చెట్లను చూస్తూవున్నాడు. చేతిలో కొడవలి. చెదలు పట్టిన ఈత మట్టలను చూస్తూ మూగగా ఏడ్చాడు.

'మళ్ళీ ఓ చెట్టు పుట్టి మట్ట పెరగడానికి ఎన్నేండ్లు కావాలి ? అప్పటి వరకు తాను ఏంచేసి బతకాలి? మరో పని ఏదీ రాదు. మడిమాన్యాలు ఏమీ లేవు. తాత, తండ్రి ఇదే పని చేస్తూ వచ్చారు. తాను ఇదే పని. ఈత చెట్లే తమ ధనం, ధాన్యం. ఈతచెట్లే బతుకు ! తన బతుకులో ఎందుకు నిప్పులు పోసిండ్రో సాయిలుకు అర్థం కాలేదు. సర్పంచ్ కావటమే నేరమయిపోయినట్టుంది. ఇంతకు ముందు సీతయ్య దొర సర్పంచ్ చేస్తే సర్పంచ్ దొరన్నారు. సర్కారు గాలికి తనను సర్పంచ్ చేసి అతి కష్టంగా సాయన్న అన్నారే కానీ సర్పంచ్ సాయిలు అని గూడ ఎవరు పిలవరైరి. పిలవకుంటే పిలవకపోయిరి, తన నోట్లో ఎందుకు మన్ను బోసినట్టు "

"కాపు సారా మత్తులో ఈత చెట్లన్నీ నరికేసిండ్రు కానీ ఈ ఊరోళ్ళకు కల్లు కరువౌద్దని మరిసిండ్రు "అని తెల్లారి ఓ పండు ముదుసలి గుర్తు చేసేసరికి అందరు నోరు తెరిచారు.

"తట్టలు - తడికెలు, గంపలు - గుమ్ములు ఏంబెట్టి అల్లుతరు ? పరాయి ఊరే గతి. అయినా ఏం పోయే కాలమిది ? కూలికి యసనం తాగటం అంటే ఇదేనేమో " అంటూ ఆడవాళ్ళు నోళ్ళ మీద చేతులేసుకున్నరు. అంతే కాదు. తాగిన నోరు అముదాలు బుక్కినదట అంటు మగవాళ్ళకు చురకలు వేశారు . చేసిన పనికి లేంపలేసుక్కునరు. పటేలోని పన్నాగానికి పళ్ళు కొరికారు. దొరోని మోసానికి బుసలు కొట్టారు. సాయిలు, సాయిలు భార్య ఎంకమ్మ మాత్రం ఊరొదిలి పోయారు.

నాలుగు రోజుల తరువాత -

ఓ గుంపు ఆవేశంలో రకరకాలుగా మాట్లాడుతూ వచ్చారు.

క్రితంలో వాళ్ళు -

"అయ్యా నీ బాంచలం ! "

"తండ్రీ నీ కాల్మొక్కుతం "

"మహాతండ్రీ నీ గులాపోల్లం "

" కల్లాలు చల్లగుండాలె, తమ రాసులు పెరగాలె, సాటెడు గింజలు సెప్పుండ్రి " అంటూ కాళ్ళవెళ్ళా పడే అర్థనగ్గనపు మగవాళ్ళు గుంపుగ మట్టారెడ్డి గడి ముందు నిల్చున్నారు. వాళ్ళ, వాళ్ళ చేతుల్లో వాళ్ళ పనిముట్లున్నాయి. వాళ్ళ వెంట వున్న వాళ్ళ కుక్కలు తమ తమ యజమానుల ఆందోళనను పసిగట్టి గడి వైపు చూసి మొరుగుతున్నాయి. గడి లోపల అరచే కుక్క చప్పుడు ఊరంతా వినిపిస్తుంది. ఆ చప్పుడు మన ఊరకుక్క చప్పుడున్నట్లు

లేదు.

అడవి జంతువు గాండ్రించినట్టుంది.

" పటేలు బయటికి రావాలి........ " ఒకడు.

"ఈత చెట్లను ఎందుకు నరికేసిన్రో సెప్పాలి...:. " ఇంకొకడు.

"భూమాత ఇచ్చిన చెట్టును గీసుకొని కల్లో, నీళ్లో అమ్ముకొని బతికేటోళ్ళం, ఇగ ఇప్పుడెట్ల బతకాలె " అంటూ గీత పనివాళ్ళ ఆందోళన.

అన్నీ వింటూ అనుకోని ఈ సంఘటనకు ఖంగుతిన్న మట్టారెడ్డి ఎటూ తోయక దొడ్డి దర్వాజ గుండా తన మనిషిని ఇంటికి పంపించాడు.

కొంత సేపటి తర్వాత అతను తిరిగొచ్చి వణుకుతున్న గొంతుతో -

"అక్కడి పరిస్థితి ఇంకా గందరగోళంగా ఉంది. అక్కడంత ఆడోళ్ళ గుంపు"

"అమ్మా బుక్కెడు సలి బువ్వ "

"తల్లీ ఓ పాత చీరె "

" ఈ సాపలో ఏ సాప కావాలో సూడుండ్రి తల్లీ "అంటూ అందరి వాకిళ్ళలో, అల్లుకువచ్చిన ఈత సాపలను పరిచి, వాళ్ళిచ్చింది తీసుకొనెటోళ్ళు. - ఈయాళ్ళ వారి మాటలే మారిపోయినాయి.

"అదే మేం బతకొద్దా. దొరలు, పటేండ్లే బతకుతర "ఒకరు

"ఆల్లకు ఎకరాల కొద్దీ పొలాలు, సెలుకలున్నయి " మరొకరు

"మాకేముంది, రెక్కాడితే డొక్కాడే " ఈతాకుతో చాపను అల్లుతూ ఓ స్త్రీ.

"ఈతాకు మా బువ్వ, ఈతాకు మా బట్ట " మరో స్త్రీ.

ఆమె చేతిలో ఈతాకులు, అంతకు ముందు అల్లిన చాప చుట్ట చేతికి వేలాడుతుంది.

వాళ్ళ మధ్యన నడుం కట్టుకొని వాళ్ళు అనే మాటలను బలపరుస్తూ, అనవల్సిన మాటలు అందిస్తూ నిల్చుంది ఎంకమ్మ. దొరసానులు జరుగుతున్నదేదో అర్థం కాక చూస్తూ నిలుచున్నారు.

ఏదో జరగనున్నదని గ్రహించిన సీతయ్య గరిసెలోకి దిగి సెవులను వాకిలి వైపు మళ్ళించాడు. ఈదులూ, ఓ రకం చెట్లూ కొట్టేయిస్తున్నాం అనుకున్నాం కానీ చెట్టెనుక మనుషులున్నరన్న విషయం ఆలోచించలేదు. అని,తలపట్టుకున్నాడు సీతయ్య - అని అక్కడి పరిస్థితిని పూస గుచ్చినట్లు చెప్పాడు.

"ఈళ్ళంతా ఎక్కడోళ్ళు, ఎందుకొచ్చిండ్రు ? గొంతు చిన్నగా చేసి అడిగాడు మట్టారెడ్డి.

"ఇనొస్తలేదా పటేలా ? ఈత చెట్లు కొట్టినందుకే "

"కల్లు గీత పని పోయిందని గౌండ్లోళ్ళు, ఈతాకు లేటైదని పిచ్చుకుంట్లోళ్ళు, తడకలు - తట్టలల్లుకునే ఎరకలోల్లను అందర్నీ సాయన్న లేపుకొచ్చిండంట "

"అమ్మా! ఒక్క చెట్టు ఎనక మూడు కులాలున్నాయన్న మాట" భయం భయంగా అని -

"అచ్చా .... ఆ మొరిగే కుక్కలు"

"ఆల్లయే"

"అట్టనా మన టైగర్ని వొదులు" మీసాల్ని దువ్వుతూ అన్నాడు. సరే అన్నట్టు తల ఊపి కుక్క మెడకున్న గొలుసును తీసాడు ఆయన మనిషి.

టైగర్ ఒక్క ఉదుటున పరుగెత్తి గడి దర్వాజ దగ్గర నిలుచొని బయటి వాసనను పసిగడుతూ ముందలి కాళ్ళతో తలుపును గీరసాగింది.

"ఊఁ కానీయ్, అన్నిటిని కొరికేయ్. వాళ్ళందర్నీ తరిమేయ్" అంటూ సైగ చేశాడు మట్టారెడ్డి.

ఆయనతో ఉన్న మనిషి వెళ్ళి గడి తలుపులు కాస్త తీశాడు. టైగర్ వెళ్ళి వాకిట్లో ఉన్న కుక్కల మీద పడ్డది.

అనుకోని సంఘటనకు అందరూ బొమ్మల్లా నిలుచుండి పోయారు. ఆ తరువాత కొందరు తమ చేతుల్లోని కొడవళ్ళను విసిరారు.

తెలివైన కుక్క తప్పించుకుంది.

ఆ తరువాత ఓ బక్క కుక్కను కసిగా చీల్చి పడేసింది.

మట్టారెడ్డి మరో మీసం దువ్వాడు.

ఇంకో కుక్కను మెడ పట్టి నేలకు కొట్టింది టైగర్.

బక్క కుక్క కుయికుయ్యిమంటూ ప్రాణం వదిలింది.

తలుపు సందులోనుండి చూస్తున్న మట్టారెడ్డి పడి పడి నవ్వసాగాడు.

అది చూస్తున్న మనుషుల కళ్ళు ఎరుపెక్కినయి.

ఒక్కసారె నోట్లో వేళ్ళుంచి ఈలలు వేసారు.

మిగిలిన కుక్కలు తోకలను పైకిలేపి, ముందలి కాళ్ళతో వాకిలిని పెగలదీశాయి.

మరొకసారి ఈలలు వేశారు.

అంతే -

బక్క కుక్కలన్నీ టైగర్ మీద పడ్డాయి.

భాషకందని శబ్దం చేస్తూ, అందిన చోటును అందుకున్నాయి.

క్షణంలో టైగర్ ఊరకుక్క నోళ్ళల్ల రక్తం ఒడుస్తున్న మాంసం ముద్దలుగ మారిపోయింది.

మట్టారెడ్డి నోరు తెరిచి చూస్తుండిపోయాడు.

•